

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchtiging en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

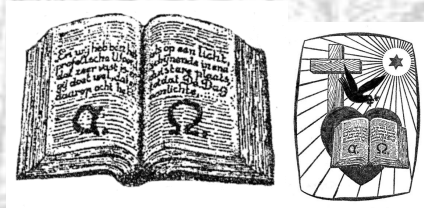
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van dit seminar of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u dit seminar gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in dit seminar tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is dit seminar niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchtiging en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

Dit onderwerp is zeer urgent en de Heer geeft in Zijn onuitsprekelijke grote genade licht op wat Zijn plan is met Israël en de Gemeente en bijzonder over de verhouding tussen die twee. Gods doel en wil is, dat wij hier niet alleen kennis van krijgen, maar veel meer aan de oproep van God gehoorzaam gaan worden en wij onze roeping gaan bewust worden als Gemeente en ook als Gemeente tegenover Israël.

We beginnen met het onderscheid en de tegenstelling tussen Israël en de Gemeente, om Gods plan te leren kennen. Wij zullen uit de Schriften duidelijk gaan zien, dat Israël een aardse roeping heeft en dat de Gemeente een hemelse roeping heeft. Het is een zeer belangrijke zaak om hierin het Woord der Waarheid recht te snijden.

Eerst willen we de roeping van Israël uit enkele Schriftgedeelte zien. In Gen. 12:1-3 vinden we de roeping van Israël, die zijn oorsprong heeft in de roeping van Abraham, want Israël is immers uit Abraham voortgekomen.

“De Here nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden”.

Uit deze roeping van Abraham zien wij al duidelijk, dat het betrekking heeft op het aardse; Abraham moet uitgaan uit het heidense volk. Hij kwam uit Ur de Chaldeeën en was met zijn vader Terach blijven steken in Haran in Mesopotanië.

Hij moest dit verlaten en gaan naar het land, dat God hem zou wijzen. Het was een aards land, en hij zou het straks met zijn nakomelingen als erfdeel bezitten en in dat land zou God hem tot een groot aards volk maken, een volk onder de volkeren, maar apart gezet. De zegen is met de aardse volken verbonden, want: *“Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden”.*

In Gen. 13:14-16 lezen wij: “En de Here zeide tot Abram, nadat Lot zich van hem gescheiden had: Sla toch uw ogen op, en zie van de plaats, waar gij zijt, naar het noorden, zuiden, oosten en westen, want het gehele land, dat gij ziet, zal Ik u en uw nageslacht voor altoos geven. En Ik zal uw nageslacht maken als het stof der aarde, zodat, indien iemand het stof der aarde zou kunnen tellen, ook uw nageslacht te tellen zou zijn”.

Nadat Abram in gehoorzaamheid getrokken was naar het land, dat God hem gewezen had, laat God hem op een zekere plaats in dat land naar de vier windstreken kijken en zegt: *“het gehele land, dat gij ziet, zal Ik u en uw nageslacht voor altoos geven”.*

God gaat Abram tot een apart aards volk maken en zet hem dan midden tussen de andere volkeren in en geeft hem dan ook een aards land, dat in het midden van de volkeren ligt. Daarom wordt er nadrukkelijk gezegd, dat zijn nakomelingschap zal zijn, als het stof der aarde.

Wij horen later, dat uit Abraham ook een volk zal voortkomen, als de sterren des hemels en dat is de Gemeente, want er staat in Hebr. 3:1. *“Daarom, heilige broeders, deelgenoten der hemelse roeping”.* Israël een aardse roeping, de Gemeente een hemelse roeping.

Dit komt ook duidelijk uit in hun bestemming. In Ex. 19:3-6 staat: *“Toen klom Mozes op tot God, en de Here riep tot hem van de berg (Sinaï) en zeide: Zo zult gij zeggen tot het huis van Jakob en meedelen aan de Israëlieten: gij hebt gezien, wat Ik de Egyptenaren heb aangedaan, en dat Ik u op arendsvleugelen gedragen en tot Mij gebracht heb. Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en Mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij. En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk. Dit zijn de woorden die gij tot de Israëlieten spreken zult”.*

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchtiging en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

Wat is dus de bestemming van Israël? Dat zij uit alle volken der aarde een bijzonder volk voor God zullen zijn, maar een aards volk, een orgaan van God, Hem ten eigendom.

In Ex. 19 lazen wij: *“En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn”* en de oude vertaling zegt: *“een priesterlijk koninkrijk”*, wat duidelijker is. Israël zal als aards volk bijzonder een aards koninkrijk worden onder het directe Koningschap van God, de Here Jezus, de Christus, de Messias, opdat dit aardse Koninkrijk, dat te midden van alle volken het middelpunt der aarde is, een priesterlijke taak gaat krijgen voor alle volken. *“Want de ganse aarde behoort Mij toe”*, zegt God. Dit is de bestemming waartoe God Israël geroepen heeft.

Nu de bestemming van de Gemeente. Als de Heilige Geest hierover spreekt, staat het er altijd zo, dat het een tegenstelling is met wat van Israël gezegd wordt.

Filp. 3:20 zegt b.v.: *“Want wij (de Gemeente) zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als Verlosser verwachten”*.

Daarom zegt Paulus ook aan het eind van zijn leven in 2 Tim. 4:18, waar hij spreekt van zijn spoedig sterven: *“De Here zal mij beveiligen tegen alle boos opzet en behouden in Zijn hemels Koninkrijk brengen”*.

Israël krijgt straks het aardse Koninkrijk, maar de Gemeente krijgt het hemelse Koninkrijk. Als wij toch maar gingen zien, wat onze roeping is en dat onze bestemming is, daar, waar wij straks zullen komen.

Wij moeten weten, wat Gods plan met Israël en met de Gemeente is. Daarom spreekt ook Petrus er van in 1 Petr. 2:9. *“Gij echter (Gemeente) zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht”*.

Israël is dus ook het eigendom van God, maar met de bestemming om een aards volk te midden der aardse volken te zijn, om daar een priesterlijk Koninkrijk te worden. Maar de Gemeente is een verkregen volk, Gode ten eigendom, om Zijn grote daden te verkondigen en om een Koninklijk priesterschap te vormen.

Israël dus een priesterlijk Koninkrijk en de Gemeente een Koninklijk priesterschap, m.a.w.: de gemeente bestaat uit priesters zonder onderscheid, die straks ook allen als koningen zullen heersen met Christus.

Waarom zijn er nu twee onderscheiden roepingen Gods? Wat heeft God hiermee voor? Het gaat bij beiden om de komst van het Koninkrijk Gods, waarvan de Heer ook laat bidden: *“Uw koninkrijk kome”*.

Wat moet er nu precies gebeuren. Om dat Koninkrijk Gods weer geheel opgericht te krijgen? In Hand. 3:19-21 moet Petrus door de Heilige Geest tot Israël zeggen: *“Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden, opdat er tijden van verademing mogen komen van het aangezicht des Heren, en Hij de Christus, die voor u te voren bestemd was, Jezus, zende; Hem moest de hemel opnemen tot de tijden van de wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van Zijn heilige profeten, van oudsher”*.

Wil dat Koninkrijk Gods er weer komen en opgericht kunnen worden, dan moet eerst *“de wederoprichting aller dingen”* plaats vinden. Wat bedoelt de Heer hiermee?

Het zijn niet alleen de dingen hier beneden op de aarde, maar ook de dingen in de Hemelse Gewesten, want het Koninkrijk Gods is verstoord geworden, niet alleen door de zondeval van de mensen, maar ook door de zondeval van Lucifer, de gezalfde, overdekkende cherub, die in opstand was tegen zijn Schepper en een derde deel der engelen meegesleept had.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchtiging en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

Want toen Adam in zonde viel, was dat Koninkrijk al voor een groot deel verstoord. Dat Koninkrijk is in de Hemelse Gewesten tot op de huidige dag nog verstoord; want op bepaalde plaatsen in die Hemelse Gewesten voert satan met zijn gevallen engelen heerschappij uit en die moet geliquideerd worden. Want alle dingen moeten weer hersteld worden.

Door de zonde is ook de aarde verstoord, dus moeten de dingen zowel in de hemel als ook op de aarde weder opgericht worden, wil het volledige Koninkrijk Gods er komen. Er is niet alleen rebellie tegen God hier op aarde van de mensen en de demonen, maar er is een nog veel grotere rebellie in de Hemelse Gewesten van satan en zijn gevallen engelen.

Beiden moeten dus geliquideerd worden. Daar gebruikt God nu in Zijn eeuwig plan twee heilsorganen voor. De Gemeente is geroepen om de Hemelse Gewesten weer op te richten en is daarom een hemels volk, terwijl Israël geroepen is om hier op aarde Zijn Koninkrijk op te richten en is daarom een aards volk.

Ziet u, hoe het bij elkaar hoort? Daar wacht alles op!

Maar de Gemeente moet niet de plaats van Israël in willen nemen; zij zoekt naar aardse zegeningen en daarom is de Gemeente geheel ontspoord, omdat zij haar roeping niet verstaat. Zo kan ook Israël de zegeningen en de plaats van de Gemeente niet innemen.

In Jes. 24:21 vinden wij de oprichting van het Koninkrijk Gods, dat straks niet alleen op de aarde komt, maar ook in de Hemelse Gewesten: *“En te dien dage (als het Koninkrijk opgericht wordt) zal het geschieden, dat de Here bezoeking zal brengen over het heer der hoogte in den hoge en over de koningen der aarde op de aardbodem”*.

Het is hier precies de Goddelijke volgorde. Eerst wordt het Koninkrijk der Hemelse Gewesten opgericht, en dat betekent de liquidatie van de duivel met zijn gevallen engelen en daarna wordt het Koninkrijk hier op aarde onder de volkeren opgericht.

Het zal geschieden tegen alle tegenspraak in, want hier is de Almachtige God aan het woord! Vers 22 zegt: *“En zij zullen bijeengebracht worden, zoals men gevangenen bijeenbrengt in een kuil, en zij zullen opgesloten worden in een kerker, en na vele dagen zullen zij bezocht worden”*.

Gedurende het Duizendjarig Rijk wordt de duivel met zijn engelen gevangen gezet in de put des afgronds en de volkeren, die in opstand waren tegen God (dat zijn de bokken) gaan naar het dodenrijk.

“na vele dagen zullen zij bezocht worden”, want na het Duizendjarig Rijk zal satan losgelaten worden, om na nog velen verleid te hebben, zijn laatste oordeel te ondergaan, door naar de poel van eeuwig brandend vuur verwezen te worden, maar het dodenrijk moet voor de Witte Troon verschijnen met die daar in zijn.

In vers 23 lezen we verder: *“Dan zal de blanke maan schaamrood worden, en de gloeiende zon zal zich schamen, want de Here der heerscharen zal Koning zijn op de berg Sion en in Jeruzalem, en er zal heerlijkheid te aanschouwen zijn van Zijn oudsten”*.

Weet u, waarom de volkerenwereld zo in opstand en aan het gisten is, wat steeds meer toeneemt? De oorzaak is in de eerste plaats Israël, omdat het naar zijn land terugkeert en dat gaat in steeds grotere mate door. Er zullen steeds meer volken Israël aanvallen.

Nu is het de Arabische wereld, straks komt Rusland met zijn satellieten, en daarna zal de wereld tegen hen optrekken. Het gaat eigenlijk niet tegen Israël, maar men wil niet buigen voor Koning Jezus. Israël zal door al deze moeite en nog veel strijd met bloed en tranen langzaam hersteld worden, maar zal op zijn plaats komen. Maar daar gaat iets anders voor af!

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchtiging en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

Weet u, waarom de duivel zo te keer gaat met al zijn gevallen engelen en demonenwereld? Omdat God bezig is met het herstel van de Gemeente, die op haar plaats moet komen en zal komen, zoals ook Israël op zijn plaats zal komen.

Dit gebeurt niet, omdat Israël zo braaf en zo goed is, want God zegt, dat Hij het niet ter wille van hun naam doet, maar om Zijns Naams wille.

Trouwens allen, die zich Israël noemen, zijn nog geen Israël, want tweederde van Israël zal geliquideerd worden als onbekeerlijk. De Gemeente komt niet tot haar heerlijkheid, omdat zij zo goed en geestelijk is; maar de Heer zal het doen, omdat Zijn beloften nimmer falen en zij onberouwelijk zijn voor Israël en ook voor de Gemeente, want het is Zijn eeuwig plan.

Ook allen, die zich gemeente noemen, zijn nog geen Gemeente. Zoals er onder Israël een ontzettende scheiding zal komen, zo zal er nu ook in de Gemeente een ontzettende scheiding komen. Maar God weet, wie de Zijnen zijn! Wat heeft de vijand dit verduisterd, en wat is het officiële Christendom met heel andere dingen bezig.

Wat zegt Jezus van deze dingen in Joh. 3:12, waar wij iets merkwaardigs lezen. Dit is het bekende hoofdstuk, waar Jezus spreekt over de noodzaak van wedergeboorte, wat bij de Gemeente behoort. De Heer zegt daar: *“Indien Ik ulieden van het aardse gesproken heb, zonder dat gij gelooft, hoe zult gij geloven, wanneer Ik u van het hemelse spreek?”*

Heeft u er wel eens over nagedacht, wat de Here Jezus hier bedoelt? *“Indien Ik ulieden van het aardse gesproken heb”*, wat dus voltooide tijd is.

Van af de roeping van Abraham tot de dag, dat Jezus dit Woord richt via Nicodemus aan heel Israël, heeft de Heer altijd tot hen gesproken van de aardse dingen, over de aardse roeping en aardse bestemming van Israël, en dat zij geroepen waren om het afgezonderde volk voor God te worden, maar zij hebben dat niet geloofd. Ja, zij hebben geloofd op hun eigen wijze.

En nu zegt de Heer: *“Indien Ik ulieden van het aardse gesproken heb, zonder dat gij gelooft, hoe zult gij geloven, wanneer Ik u van het hemelse spreek?”* Daar zullen zij dus helemaal niets van verstaan. Dat gold toen voor Israël en dat heeft van het hemelse ook niet veel begrepen, uitgezonderd enkele, bijzonder door God geroepen en uitverkorenen, zoals de apostelen en de eerste Jodenschaar, die tot de Gemeente ging behoren, en die het licht daarover kregen.

Het ging heel langzaam en wij zien hen dikwijls fouten maken, en hoe zij steeds nog weer de aardse kant van dat Koninkrijk zochten. Dit woord is nu nog zeer zeker van kracht: *“De Here zal u (Israël) stellen tot een hoofd en niet tot een staart, gij zult enkel opgaan en niet neergaan, wanneer gij luistert naar de geboden van de Here, uw God, die Ik u heden opleg om die naarstig te onderhouden”* en Kringen en ook in de volle Evangelie Gemeenten, dan zou Hij hetzelfde Woord moeten zeggen, daar zij allen nog de aardse dingen zoeken, terwijl zij de hemelse dingen helemaal niet zien. Wat dat betreft heeft de Gemeente het er niet beter afgebracht dan Israël.

Laten we ons maar diep verootmoedigen, want de Gemeente is zeker net zo ver of nog verder afgevallen dan Israël. Laten we ons niet op de borst slaan, want het is op het ogenblik zeer treurig gesteld onder het volk van God; maar God zij gedankt, dat Hij getrouw is. (lees studie “Zendschrijven”)

Israël is dus bestemd om hier op aarde dit Koninkrijk op te richten onder de heerschappij van hun Koning Jezus Christus, en zo met Hem dit priesterlijk Koninkrijk te worden, waarbij Israël ook het hoofd wordt van alle aardse volken.

Dat is de belofte Gods! Dat aardse Koninkrijk zal niet alleen Israël omvatten, maar het zal het hoofd worden van alle volken, die alle tezamen dat Koninkrijk zullen zijn. Nu is Israël door zijn afval, eeuwen lang de staart geworden, maar zij zullen het hoofd worden!

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchtiging en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

Dit zegt God al in Deutr. 28:13, waar wij Zijn beloften aangaande Israël lezen: *“De Here zal u (Israël) stellen tot een hoofd en niet tot een staart, gij zult enkel opgaan en niet neergaan, wanneer gij luistert naar de geboden van de Here, uw God, die ik u heden opleg om die naarstig te onderhouden”*.

Als zij niet luisteren en ongehoorzaam zijn, maakt God hen tot een staart. Wel, dit zijn zij al eeuwen geweest.

Hiervan vinden wij nog iets in vers 43-44: *“Steeds meer zal de vreemdeling in uw midden u te boven gaan, terwijl gij al dieper zinkt. 44 Hij zal u te leen geven, maar gij niet aan hem; hij zal hoofd zijn, en gij start”*.

Dat is ook gebeurd. Een korte tijd was Israël zo, dat geen heidense wereldmacht iets kon inbrengen tegen hen, maar na hun grootste afval, de verwerping van hun eigen Koning, zijn zij eeuwenlang de staart geweest van de volken. Maar dit blijft niet zo!

Want van het uiteindelijke herstel van Israël lezen we in Jer. 31:7-8. *“Want zo zegt de Here: Jubelt van vreugd over Jakob, juicht om het hoofd der volkeren, verkondigt, looft en zegt: de Here heeft zijn volk verlost, het overblijfsel van Israël. Zie, Ik breng hen uit het land van het noorden en verzamel hen van de einden der aarde”*.

Dit gebeurt in deze eindtijd, waar God nu al een begin mee gemaakt heeft. Het is een overblijfsel, en dit wordt verlost en wordt het hoofd der volkeren. Geen wereldrijk blijft bestaan, want alles komt straks te liggen onder Israël, dat kleine door God uitverkoren volkje en door Israël onder Jezus Christus, die dan Koning is. Israël is dus bestemd om hier op aarde het Koninkrijk Gods op te richten, onder de heerschappij van hun koning, Jezus Christus.

De Gemeente heeft een andere roeping en is bestemd om hier op aarde al priesters te zijn, maar straks ook koningen met Christus te zijn, wat wij lezen in Openb. 20:6b. Nu zijn wij dus al priesters, maar nog geen koningen, want Jezus is nog geen koning; Hij is wel tot Koning bestemd, maar heeft Zijn troon nog niet ontvangen. Het is een foutieve leer, dat Jezus nu al Koning zou zijn, want dat vinden wij nergens in het Nieuwe Testament. Hij zit nu nog in Zijns Vaders troon, totdat God Zijn vijanden onder Zijn voeten zal leggen en Hem Zijn troon zal geven.

Jezus is in dezelfde positie, die wij afgeschadwd vinden bij David. David werd door de profeet Samuël op last van de Heer, reeds gezalfd tot koning, maar hij was het daarom nog niet, want hij moest wachten tot Saul door zijn dood onttroond werd. Dit heeft een tijd geduurd, en hij heeft zelfs onder Saul moeten dienen. Zo is Jezus Christus reeds geroepen als de gezalfde Koning, maar heeft Zijn troon nog niet, want het wachten is daarop, dat een andere hemelvorst ontroond wordt. Wie is dat?

Satan. Het is ook een valse leer, die zegt, dat satan reeds ontroond zou zijn, maar ook dat lezen wij niet in de Schrift, want dat is nog toekomst. Jezus heeft hem wel overwonnen, maar nog niet ontroond, want satan is nog altijd in de Hemelse Gewesten. Het wachten is daarop, dat de Gemeente klaar komt en door haar opname haar plaats inneemt, want Jezus ontroond hem met Zijn Gemeente. Hiertoe is de Gemeente bestemd. En waar nog meer voor?

Om met Hem hoofd te zijn over de overheden en machten in de Hemelse Gewesten. Hierover lezen we in Ef. 2:6. *“en heeft ons (de gelovigen) mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de Hemelse Gewesten, in Christus Jezus”*.

Waarom? Ef. 3:10. *“opdat thans door middel van de Gemeente aan de overheden en de machten in de Hemelse Gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden”*.

Waarom plaatste God Israël op de navel der aarde? Opdat alle andere heidense volken zouden leren, dat er maar één God is, en zij allen door Israël onderwezen zouden worden.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchtiging en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

Daartoe nam God Israël als een uitverkoren volk en zette het midden op de aarde tussen de grote werelddelen: Azie, Afrika en Europa.

God plaatste Israël daar, opdat de heidense volken van Noord, Oost, Zuid en West verlicht zouden gaan worden en door hen de kennis zouden krijgen.

Maar de Gemeente heeft een heel andere bestemming, n.l. *“opdat thans door middel van de Gemeente aan de overheden en de machten in de Hemelse Gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden”*. Wij zien altijd de tegenstelling door heel de Schrift heen.

Israël is hier als volk volkomen aan te kort geschoten, want nog zitten de heidense volken in volslagen duisternis. Daarom moet Israël straks in het Duizendjarig Rijk, het grote zendingsvolk worden om alle volken te leren, wie God is.

Jes. 61:5 zegt: *“Vreemden zullen gereed staan om voor u de kudden te weiden, vreemdelingen zullen uw akkerlieden en uw wijngaardeniers zijn”*. Dat is hun roeping en die zullen zij moeten vervullen, want God is recht.

Zoals Israël te kort is geschoten in zijn roeping, is de Gemeente even verschrikkelijk te kort geschoten in haar roeping; want als zij haar roeping tot op de huidige dag bewust was geweest, dan zouden de machten der duisternis nu niet zo hun spel kunnen spelen.

De Gemeente is er aan schuldig, dat er zoveel mensen bezeten zijn en dat krankzinnigengestichten vol zijn. Dat is de schuld van ons als Gemeente, zoals het de schuld van Israël is, dat de heidense volken nog in duisternis zitten.

God heeft de Gemeente op een plaats gezet in de Hemelse Gewesten, maar zij heeft haar plaats verlaten. Het is er God niet om begonnen, dat wij nieuwe dingen zullen horen, want wij zitten al vol met kennis, die maar opgeblazen maakt. Maar wij moeten eindelijk bewust worden, waartoe wij geroepen zijn en onze plaats weer eens gaan innemen.

En als wij dat niet vrijwillig doen, zal God andere middelen gaan gebruiken, opdat wij die plaats toch bereiken. Zo wil een zeker deel van Israël niet naar zijn land terug en dan zegt God: *“dan zal Ik jullie niet alleen vissers, maar ook jagers geven”*. Hier is God mee bezig! Hier komen we nader op terug, als wij de straf gaan bespreken, want dan gaan wij het voor ogen zien.

Bent u nog erg gehecht aan uw kerk of kring? God is alles aan het stuk slaan en gelukkig maar, opdat wij ons bewust gaan worden en opdat eindelijk het ware eens openbaar gaat komen, waar het om gaat en waar God ons hebben wil. Gods boodschap is niet aangenaam naar het vlees, maar wonderbaar naar de Geest.

Het is voor Israël ook niet aangenaam geweest naar het vlees, dat zij eerst een Hitler kregen, daarna met veel moeite in hun land kwamen, en nu daarna steeds oorlog moeten voeren. Maar het gaat naar een bijzondere zegen, want God komt klaar met hen, omdat Hij er met Zijn Liefde achter staat.

Dat God toelaat, dat het vreemd toegaat in kerken en kringen is, omdat God iets anders, iets beters voor heeft, want het Koninkrijk Gods bestaat niet in woorden, maar in kracht.

Zoals Israël op haar plaats zal komen als een licht voor de naties, zo zal de Gemeente op haar plaats komen, en zal de duivel met zijn engelen en demonen onder onze voeten verpletterd worden. Dat is geen kinderspel, want het kost een prijs; het is de prijs van de roeping Gods en die is heerlijk.

De Gemeente is bestemd om met haar Hoofd en Heer, hoofd te worden over alle overheden en machten in de Hemelse Gewesten; en daarom zal zij straks ook met Hem koningen en priesters zijn, ook nog over de aarde, want het wordt één Koninkrijk.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchtiging en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

Het gaat er niet om, dat wij veel kennis in het hoofd krijgen, maar dat wij de roepstem van God gaan verstaan. Bij deze ernstige boodschap is ook een grote vreugde in mijn hart om wat God mij liet zien.

God is bezig een groot wonderwerk te doen, dat nog niet bekend is. Zij, die de roepstem van God willen gehoorzamen, en op hun plaatsen gaan komen, zullen ervaren, dat God straks met een machtige werking van Zijn Geest gaat beginnen, zo'n geweldige zegen, als geen kind van God nog gekend heeft.

En Israël zal ook een zegen krijgen, zoals het nog nooit gehad heeft, ook niet in de dagen van Salomo, wanneer het straks op zijn plaats komt onder de Vredevorst.

We weten nu, dat er tussen Israël en de Gemeente een onderscheid is, maar wij moeten ook de diepere zin daarvan verstaan, om te zien, hoe die twee toch bij elkaar horen, maar ieder op zijn eigen plaats en met zijn eigen taak.

Het eerste onderscheid is: dat Israël met zijn aardse roeping door het bloed van een aards lammetje verlost is geworden uit de macht en de heerschappij van een aards volk, het heidense Egypte, zoals wij vinden in Ex 12.

Misschien komt bij u de vraag op "Kan Israël dan door een aards lammetje verlost worden"? Neen, natuurlijk niet, maar wij zullen later zien, dat Israëls verlossing alleen kan komen door aards zichtbaar bloed, waarachter het bloed van Christus Zijn kracht kan gaan openbaren. Daarom zal Israël nooit werkelijk tot zijn verlossing komen, zolang de Gemeente niet eerst op haar plaats is.

Dan gaat Israël pas de kracht van het bloed van het Lam zien, zoals wij dit u nog duidelijker hopen te laten zien, want het gaat ons nu alleen om het onderscheid. Dat was niet alleen bij Israël zo, maar ook bij de roeping van Abram, die verlost werd uit Ur der Chaldeeën en later ook uit Mesopotamië, die beiden een wereldmacht waren.

De Gemeente wordt verlost door het bloed van het hemelse Lam, maar niet uit de macht van een aardse heerschappij, zoals wij lezen in Hand. 26:17-18, waar de verheerlijkte Jezus aan Zijn dienstknecht Paulus de opdracht gaf: *"u verkiezende uit dit volk (Israël) en de heidenen, waarheen Ik u zend, om hun ogen te openen ter bekering uit de duisternis tot het licht en van de macht van de satan tot God, opdat zij vergeving van zonden en een erfdeel onder de geheiligden zouden ontvangen door het geloof in Mij"*.

Wij zien dus, dat de Gemeente door het hemels Lam Jezus Christus verlost wordt uit de macht van satan. Col. 1:12 zegt ons: *"Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde"*.

Israël wordt dus verlost uit de macht en de heerschappij van aardse volken en de Gemeente uit de macht en heerschappij van geestelijke machten der duisternis. Ook in Hebr. 9:22-23 lezen wij dit: *"En nagenoeg alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd, en zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving. En nagenoeg alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd, en zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving. Noodzakelijk moesten dus hiermede de afbeeldingen van de hemelse dingen gereinigd worden, maar de hemelse dingen zelf met betere offeranden dan deze"*.

Wie zijn de afbeeldingen van de hemelse dingen? Dat is Israël, want Israël wordt de zichtbare afbeelding van de hemelse dingen, maar de Gemeente zijn de hemelse dingen zelf, wat staat in vers 23b: *"Noodzakelijk moeten dus hiermede (het bloed van bokken, stieren en aardse lammeren) de afbeeldingen van de hemelse dingen gereinigd worden, maar de hemelse dingen zelf met betere offeranden dan deze"*.

Wie zijn nu die hemelse dingen? Het is de Gemeente, die gereinigd wordt door het bloed van het Lam.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchtiging en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

Het volgende punt van onderscheid en tegenstelling is: Israël bestaat uit een volk, dat op natuurlijke aardse wijze verwekt is geworden uit Abraham, Isaäk en Jacob, en daarbij uit de verkiezende genade Gods naar Rom. 9.

De Gemeente bestaat uit een volk van wedergeborenen uit alle volken en natiën, dat op een bovennatuurlijke, hemelse wijze verwekt is uit God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest, naar Zijn verkiezende genade.

Allen, die God verwekt, zijn Zijn kinderen. Hierin zien wij een geweldig onderscheid en tegenstelling. Beide zijn een wonderbaar scheppingswerk, want ook Israël kwam voort uit een verstorven ouderpaar, maar de Gemeente op nog een bovennatuurlijker wijze door de Geest Zelf verwekt.

Jezus zegt: "*Wat uit vlees geboren is, is vlees, en wat uit de Geest geboren is, is geest*". (Joh. 3:6).

Hier zien wij weer, dat de Gemeente een geestelijk volk is met een hemelse roeping. Gemeente wordt uw roeping bewust, want daartoe bent u geroepen om in de Hemelse Gewesten uw standplaats te hebben en vandaar uit behoort u te strijden en te overwinnen.

Zoals Israël buiten zijn land nooit hersteld kan worden, zo kan ook de Gemeente buiten haar standplaats niet hersteld worden. Elke poging om de Gemeente nu te bouwen is absurd, tenzij wij op onze plaats komen, en dan zien wij plotseling, dat het er is.

Toen het bloed van Jezus ons reinigde van alle zonde, waren wij in Gods oog al hemels en niet meer van de aarde. Gemeente, uw aardsgezindheid, uw aardse denken en uw aardse wandelen zijn uw ondergang!

Want zolang u deze dingen doet, staat u niet onder de kracht van de Geest des Heren! Zolang Israël nog verstrooid is onder de volkerenwereld en niet in haar land en stad is, is de kracht uit Israël weg en zolang de Gemeente nog rondzwalkt in allerlei kerken, kringen, sekten en groepen, is ook zij in de diaspora en zijn wij op een plaats, waar wij niet horen.

Nu komen wij tot het derde punt van onderscheid.

Israël kwam na zijn vrijmaking uit de macht van Egypte onder de Sinaï wet te staan, die ook de wet van Mozes genoemd wordt, een wet, die met al zijn geboden betrekking heeft op het leven hier op deze aarde, wat vooral uitkomt in het eerste gebod, dat zij de Here zullen dienen en geen afgoden hebben.

In tegenstelling hiermee staat de Gemeente onder de wet des Geestes, waarvan Rom. 8:2 zegt: "*Want de wet van de Geest des levens heeft u in Christus Jezus vrijgemaakt, van de wet der zonde en des doods*".

Lees ook 2 Cor. 3. "*Gaan wij weder onszelf aanprijzen? Of hebben wij soms, gelijk sommigen, aanbevelingsbrieven bij u of van u nodig? Onze brief zijt gij, geschreven in onze harten, kenbaar en leesbaar voor alle mensen, daar gij toont een brief van Christus te zijn, door onze dienst opgesteld, niet met inkt geschreven, maar met de Geest van de levende God, niet op tafelen van steen, maar op tafelen van vlees in de harten.*

Zulk een vertrouwen hebben wij door Christus op God. Niet dat wij uit onszelf bekwaam zijn iets als óns werk in rekening te brengen, maar onze bekwaamheid is Gods werk, die ons ook bekwaam gemaakt heeft om dienaren te zijn van een nieuw verbond, niet der letter, maar des Geestes, want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

Indien nu de bediening des doods, met letters op stenen gegrift, gepaard ging met zulk een heerlijkheid, dat de kinderen Israëls de blik niet op het aangezicht van Mozes konden vestigen om de heerlijkheid van zijn aangezicht, die toch verdwijnen moest, hoe zal niet nog meer de bediening des Geestes in

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchtiging en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

heerlijkheid zijn? Want indien de bediening, die veroordeling brengt, heerlijkheid was, veel meer is de bediening, die rechtvaardigheid brengt, overvloedig in heerlijkheid. Immers, zelfs hetgeen verheerlijkt was, is in zoverre niet verheerlijkt, als deze heerlijkheid het te boven gaat. Want als het verdwijnende met heerlijkheid gepaard ging, veel meer is dan het blijvende in heerlijkheid.

Nu wij zulk een verwachting hebben, treden wij met volle vrijmoedigheid op, geheel anders dan Mozes, die een bedekking voor zijn gelaat deed, opdat de kinderen Israëls geen blik zouden slaan op het einde van hetgeen moest verdwijnen. Maar hun gedachten werden verhard. Want tot heden toe blijft dezelfde bedekking over de voorlezing van het oude verbond zonder weggenomen te worden, omdat zij slechts in Christus verdwijnt. Ja, tot heden toe ligt, telkens wanneer Mozes voorgelezen wordt, een bedekking over hun hart, maar telkens wanneer iemand zich tot de Here bekeerd heeft, wordt de bedekking weggenomen. De Here nu is de Geest; en waar de Geest des Heren is, is vrijheid. En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is”.

Wij staan niet onder een wet uit letters bestaande op stenen tafelen gegraveerd. Maar onder de wet van de Heilige Geest, omdat wij een geestelijk volk zijn en deze wet heet ook de wet van Christus .

Mozes is de middelaar van het Oude Verbond en Christus de Middelaar van het Nieuwe Verbond. Zoals Mozes op de berg uit Gods hand de wet ontving, zo is Jezus Christus, als onzen Waarachtige Middelaar opgegaan naar de waarachtige berg Gods, en heeft daar vandaan op Zijn volk de Heilige Geest uitgestort, die Hij uit de hand van de Vader ontving.

De Gemeente staat dus onder de wet des Geestes, onderscheiden van de tien geboden, want de Gemeente zal straks niet ten huwelijk gegeven worden, maar zij is een hemels volk, zoals de engelen Gods.

Nu nog een vierde punt.

Israël werd na zijn verlossing uit Egypte in zijn aardse erfdeel gebracht. Zij gingen vanuit Egypte veertig jaren door de woestijn van Kanaän, maar elk lid van de Gemeente wordt direct na zijn wedergeboorte in de Hemelse Gewesten geplaatst, wat staat in Ef. 2:5-6. *“ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus, - door genade zijt gij behouden -, en heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de Hemelse Gewesten in Christus Jezus”.*

Dan zouden wij kunnen zeggen, dat wij er dan ook zijn. Dat is waar ook, want voor God zijn wij er en behoren wij er te zijn.

Zo is het ook met Israël. God heeft Israël er gebracht, maar zij zijn vanwege hun ongehoorzaamheid er uitgegaan. Zo is ook de Gemeente door haar ongehoorzaamheid van haar plaats geraakt. Israël is er maar een korte tijd geweest en de Gemeente in de eerste tijd onder de apostelen was in de Hemelse Gewesten, want machten der duisternis gingen schreeuwend op de vlucht, maar dit is ook kort geweest.

Het echte kind van God heeft een verlangen en heimwee naar deze dingen, dat zij weer terug zullen komen. Het is een teken van grotere afval, als dat heimwee onder de gelovigen in Christus niet gevonden wordt.

In Israël onderscheid men twee soorten Israëlieten. Er zijn er, die het niets kunnen schelen en die gerust willen blijven, waar zij nu zijn. Zij hebben een goede positie en hun plaats ingenomen onder de andere heidense volken en denken er niet over weer naar hun land terug te gaan.

Maar er zijn ook Joden, die een heimwee hebben naar dat land en de heerlijkheid van de Messiaanse tijd. Zo is het ook met de Gemeente, want er zijn gelovigen in Christus, die het zo wel best vinden en hun betrekking er niet voor opgeven, want het aardse gezinde bevat hen hier best.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchting en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

Ze zijn rijk en hebben aan geen ding gebrek. Maar er zijn er, God dank ook, die geestelijker zijn en weten, dat het zo niet in orde is en dat er iets anders moet komen. Ik begrijp, dat men zoekt om naar die eerste heerlijkheid terug te keren en daarin staan onze Pinksterbroeders en zusters zeker velen voor. Het is tenminste een teken, dat zij "iets" zoeken; het is in ieder geval beter, dan degenen, die niet iets anders willen, maar zij zijn allen ontspoord. Waardoor?

Er zijn onder Israël altijd bewegingen geweest, die getracht hebben de glorie van Israël te herstellen buiten hun land, maar dat gaat niet, zoals wij al gezien hebben, want God heeft die heerlijkheid aan een plaats gebonden, n.l. in hun erediensdienst in de aardse tempel van Jeruzalem. Daarom moet Israël daar terugkomen.

Zo zal ook de Gemeente nooit haar heerlijkheid terugkrijgen, tenzij dat zij op haar plaats in de Hemelse Gewesten komt en dan gaat het van zelf .

De Gemeente heeft haar plaats in de Hemelse Gewesten verloren en Israël heeft tot op deze dag nog nooit het gehele erfdeel in bezit gekregen, dat door God aan Abraham onder een dure eed beloofd was als eeuwig erfdeel, dat Hij in Gen. 15 nauwkeurig heeft aangegeven.

Hij heeft Israël er voor bestemd om daar op aarde dat Koninkrijk op te richten en dan zullen al die woestijnen, een bloeiend paradijs worden. Waar lag het Paradijs? Aan de Eufraat! Waar vond de verleiding en de zondeval van de mens plaats? Aan de Eufraat! Waar richtte de duivel zijn Babel op als tegenstelling van het aardse en hemelse Jeruzalem? Ook aan de Eufraat!

Het land, dat God aan Israël gegeven heeft, grenst aan de Eufraat, want daar wordt het Paradijs hersteld en komt het herstel van alle dingen. Zo komt het gehele Midden Oosten onder de aardse heerschappij van Israël en van Zijn grote Koning, die Hem dan aanvaard heeft, en ook onder de hemelse heerschappij uit de Hemelse Gewesten van Christus en Zijn Gemeente.

Dan zal de hemel de aarde gaan verhoren en zullen er geen misgewassen en droogten of schadelijke regenstortingen meer zijn. Israël heeft tot op dit moment het erfdeel nog niet verkregen in zijn geheel, maar het zal het eens in bezit krijgen, als het op zijn plaats gekomen en werkelijk Israël geworden zal zijn; het Israël Gods, dat gebogen zal hebben voor zijn grote Koning!

Dan heeft Diens bloed ook hen gereinigd van alle zonden en zal ook over hen de Geest der genade en der gebeden uitgestort worden. Dan beleeft Israël zijn Pinksteren! Eerst de bloedstorting en dan het Pinksterfeest!

Dan zullen alle zonen en dochters van Israël profeteren, waardoor de profetie van Joël 2:28-32 haar volle vervulling zal krijgen voor Israël. *"Daarna zal het geschieden, dat Ik mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft, en uw zonen en uw dochters zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen; uw jongelingen zullen gezichten zien. Ook op de dienstknechten en op de dienstmaagden zal Ik in die dagen mijn Geest uitstorten. Ik zal wonderen geven in de hemel en op de aarde, bloed en vuur en rookzuilen. De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt. En het zal geschieden, dat ieder die de naam des Heren aanroept, behouden zal worden, want op de berg Sion en te Jeruzalem zal ontkoming zijn, zoals de Here gezegd heeft; en tot de ontkomenen zullen zij behoren, die de Here zal roepen".*

Maar de voorvervulling er van heeft de Gemeente verkregen, zoals de Gemeente ook even voor Israël gaan zal naar de Hemelse Gewesten, waartoe zij geroepen is. Israël zal het straks verkrijgen, maar het gaat door nood, loutering en gericht heen.

Ook de Gemeente heeft tot op deze dag nog niet het van God beloofde erfdeel in bezit genomen. De eerste Gemeente heeft wel een deel ervan gehad, maar nooit ten volle en dat kon ook niet. Maar zoals God er Zelf zorg voor draagt, dat Israël hersteld wordt, nadat het op zijn plaats gekomen is en het volle

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchtiging en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

erfdeel in bezit zal nemen, zo zal ook de Gemeente in deze tijd door God met haast hersteld worden en op haar plaats gebracht en zo haar volle erfdeel, verenigd met haar Heer, in bezit nemen.

Dat betekent dan met een de onttroning van satan met al zijn gevallen engelen en demonen legioenen, die vandaag over de aarde gaan om de mensen te bezetten en aan te drijven tot de afschuwelijkste dingen. God zal dan alle aardse volken richten door Israël. Want alle volken der aarde zullen dan in strijd gewikkeld zijn met Israël en daarin zal God niet alleen Israël richten, maar door Israël ook de volkeren, opdat zij zullen weten, wie God is!

In deze tijd is de wedloop der wereldmachten naar de maan en we weten wat dit geestelijk betekende. De hele wereld is ook altijd vol van de Olympische spelen. Ook van het Olympische vuur dat ontstoken wordt in een van de grootste afgoden tempels van Giekenland. In Mexico heeft men de grootste heidentempels, waar de maan vereerd wordt? Ziet u hoe actueel het wordt? Abram moest uit Ur der Chaldeeën, een maanstad en ook uit Haran gaan, omdat de heerser van de nacht, de duivel, daar vereerd werd in vele afgodentempels.

Abraham moest daaruit, opdat hij zou gaan naar het land der belofte, waar Jeruzalem zou komen. Waarheen is de wereld nu op weg? Doet u mee aan die wedloop en vindt u het prachtig? Of lopen wij in de goede wedloop naar het hemelse Jeruzalem? Waarom die wedloop?

Ergens weet men bewust of onbewust, dat, wie de maan heeft, heerschappij heeft over deze aarde. Het gaat om de heerschappij en dat betekent: om de onttroning van God. Maar, die in de hemel woont, zal lachen!

Toen Jozua het volk Israël na een veertigjarige woestijnreis tenslotte in het beloofde land bracht, was het eerste bolwerk dat vallen moest Jericho, de maanstad. Daarom moest die stad met de grond gelijk gemaakt worden. Dit was profetie, want Jozua was een type van Hem, die komen zou en die ook gekomen is, Jezus Christus, de grote Jozua.

Hij zal de Gemeente, na een 50 maal 40 jarige omzwerving door de woestijn van dit leven, als gevolg van ongehoorzaamheid, toch inbrengen in het hemelse Vaderland. En dat betekent liquidatie van het bolwerk van de duisternis.

We gaan nu verder met het vijfde punt van onderscheid en tegenstelling. Israël heeft dus een aards Vaderland en de Gemeente een hemels Vaderland. Dit vinden we in Hebr. 11:15-16a. *“En als zij gedachtig geweest waren aan het vaderland, dat zij verlaten hadden, zouden zij gelegenheid gehad hebben terug te keren; maar nu verlangen zij naar een beter, dat is een hemels, vaderland “*

Zij dachten niet aan het oude vaderland. Waar dachten zij dan wel aan? Aan het nieuwe vaderland, want daar hadden zij het verlangen naar; en dat staat er in vers 16 b: *“Daarom schaamt God Zich voor hen niet hun God te heten, want Hij had hun een stad bereid “*.

Paulus roept de Gemeente op in Col. 3:1-3. *“Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand Gods. Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God “*.

Ziet u, waar onze positie is? Het is met Christus in God! Daarom zegt Paulus: *“Bedenkt de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn“*.

Israël heeft bij zijn aardse vaderland ook die aardse stad, het aardse Jeruzalem en dat zal ook de stad van de grote Koning zijn, de stad des vredes. De Gemeente heeft een andere stad, het hemelse Jeruzalem. Deze zijn beiden even reëel, maar met dit onderscheid, dat het aardse Jeruzalem zichtbaar is en het hemelse Jeruzalem is voor onze aardse ogen onzichtbaar, maar toch even reëel.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchtiging en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

Hebr. 12:22 zegt het: *"Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en tot tienduizend tallen van engelen"*.

In 1 Petr. 1:3b-4 staat: *"die ons naar zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen weggelegd is voor u"*.

Israëls erfdeel is weggelegd op de aarde vanaf de Eufraat tot de Middellandse zee; maar ons erfdeel ligt in de hemelen. Israël had een aardse hoop, n.l. op de komst van de Messias, die hier het Koninkrijk zou oprichten; maar de Gemeente heeft een hemelse hoop. Wie is die hoop?

Het is Jezus Christus; Hij is ons geloof, maar Hij is ook onze hoop. Israël heeft een zichtbare tempel, maar elk lid van de Gemeente is een levende steen van een geestelijke tempel, zoals het ons gezegd is in 1 Cor. 3:16-17. *"Weet gij niet (Gemeente), dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont? Zo iemand Gods tempel schendt, God zal hem schenden. Want de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig!"*

Ik loop even vooruit, op wat wij aan behandelen, als wij dieper op deze dingen ingaan. De Gemeente en Israël zijn beiden organen van hetzelfde Koninkrijk Gods en dat kan nooit opgericht worden zonder die twee.

De Gemeente moet het oprichten in de Hemelse Gewesten en Israël moet het hier op aarde oprichten. Nu is de Gemeente ook de tempel van de levende God en wij zullen later zien wat Israël is. Maar beiden vormen zij samen die wonderbare Tabernakel.

De Gemeente is de wonderbare Tempel des Geestes, want in 1 Cor. 6:19-20 staat: *"Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, die in u woont, die gij van God ontvangen hebt, en dat gij niet van uzelf zijt? Want gij zijt gekocht en betaald. Verheerlijkt dan God met uw lichaam".* Wat een eredienst!

In Ef. 2 wordt het ons zo gezegd en we zien het grote onderscheid tussen de aardse tempel en de Gemeente in vers 20-22: *"gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus Zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest"*.

De Gemeente is dus een geestelijke tempel en Jezus Christus Zelf is daarvan de Hoeksteen en hiervoor mag letterlijk gezegd worden, dat Jezus het Fundament en de Sluitsteen is, want Hij is het begin en ook einde en dat betekent, dat alle stenen zijn gefundeerd op het fundament en worden gericht naar de sluitsteen; en het fundament en de sluitsteen is Christus.

En alle stenen, die er tussen zitten, zijn de leden, die vanzelf gefundeerd worden in Hem en gericht worden op Hem; en zo wast het hele gebouw in Hem op als een woonstede Gods in de Geest. Dat is de groei van een levend organisme. Misschien zijn alle stenen, die hij voor die tempel nodig heeft, al bij elkaar en begint Hij ze nu alleen nog te richten.

Als de Heer het ons geeft, zullen wij later zien, hoe wonderbaar de Heer dit gaat doen. Maar wij moeten eerst goed weten, waar onze plaats is; en het volgende onderwerp moet worden, wat onze dienst is. Zo vinden we in 1 Petr. 2:5. *"en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis"*.

Wie bouwt dat huis? Moeten wij dat bouwen? Nog altijd zijn er gelovigen bezig zelf een Gemeente te bouwen en zij doen dit te goeder trouw. Maar ik hoop dat men daarin nu toch eens eindelijk een beter inzicht krijgt. De Heer bouwt, want Hij zegt: *"Ik zal de Gemeente bouwen"*.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchtiging en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

Wat moeten wij dan doen? Wij moeten ons laten gebruiken. Hebt u wel eens een steen gezien, die uit zichzelf op zijn plaats gaat staan en de hand van de bouwmeester niet nodig heeft, maar het zelf wel zal opknappen?

“Laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus”.

Israël bracht aardse offers en als volk moest men driemaal per jaar daartoe opgaan naar Jeruzalem: n.l. op het Pascha, op het wekenfeest (Pinksteren) en met het Loofhuttenfeest. En wat moet de Gemeente doen?

Moeten wij ook naar een bepaalde plaats reizen om God te aanbidden? Neen, want Hebr. 10:19-22a zegt: *“Daar wij dan, broeders, volle vrijheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, langs de nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel, dat is, Zijn vlees, en wij een grote priester over het huis Gods hebben, laten wij toetreden met een waarachtig hart, in volle verzekering des geloofs”.*

Prijst God, omdat wij een vrije toegang hebben tot het ware heiligdom in de hemel.

Israël is verbonden met aardse zegeningen. Dat staat b.v. in Deutr. 11:13-17a: *“Indien gij (Israël) nu aandachtig luistert naar de geboden, die Ik u heden opleg, zodat gij de Here, uw God, liefhebt en Hem dient met uw ganse hart en uw ganse ziel, dan zal Ik de regen voor uw land op zijn tijd geven, de vroege en de late regen, zodat gij uw koren en uw most en uw olie kunt inzamelen, en Ik zal op uw veld gras geven voor uw vee, zodat gij kunt eten en verzadigd worden. Neemt u ervoor in acht, dat uw hart zich niet laat verlokken, zodat gij afwijkt, andere goden dient en u voor hen neerbuigt. Dan zou de toorn des Heren tegen u ontbranden en Hij zou de hemel toesluiten, zodat er geen regen komt”.*

Israëls land was inderdaad het beloofde erfdeel, overvloeiende van melk en honing, maar het was afhankelijk van de regen van de hemel. Want Israëls land bestaat uit bergen en dalen en wat de bevoeiing door rivieren betreft, is het zeer arm, zodat het afhankelijk is van de gezette regens, vooral van de vroege en de spade regen en dat is alleen in Gods hand.

Als Israël nu maar gehoorzaam was en God diende, gaf God hen precies op tijd plasregens van zegen, nooit te veel en nooit te weinig, maar precies, wat het land nodig had voor een geweldige oogst, zodat zij met aardse zegeningen gezegend werden; maar het hing van de hemel af en dat hing weer af van het feit, of zij God dienden.

Een tweede soort van zegeningen vinden wij ook in dit hoofdstuk vermeld in vers 22-25: *“Want indien gij heel dit gebod, dat Ik u heden opleg, zeer naarstig onderhoudt, de Here, uw God, liefhebt, in al Zijn wegen gaat en Hem aanhangt, dan zal de Here al deze volken voor u wegdrijven, zodat gij het gebied van volken, groter en machtiger dan gij, in bezit zult nemen. Elke plaats die uw voetzool betreedt, zal van u zijn; van de woestijn af tot de Libanon, van de rivier af, de rivier de Eufraat, tot de westelijke zee toe zal uw gebied zich uitstrekken. Niemand zal vóór u standhouden; de Here, uw God, zal schrik en vrees voor u leggen op het gehele land, dat gij betreedt, zoals Hij u heeft toegezegd”.*

Als zij dit niet deden, zouden zij niet standhouden tegen de vijand, maar deze zouden hen gaan overheersen. Ziet u weer de hele positie van Israël met de aarde en met het Koninkrijk verbonden?

Nu de Gemeente. Wij lezen in Ef. 1:3. *“Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de Hemelse Gewesten gezegend heeft in Christus”.*

De Gemeente heeft dus allerlei geestelijke zegeningen, in tegenstelling met Israël.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchtiging en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

Om nu even bij de twee soorten zegeningen te blijven, het volgende: als de Gemeente in Christus blijft, dus op haar plaats in de Hemelse Gewesten, dan zal de hemel haar de zegeningen niet kunnen onthouden, want dan zal altijd een andere zegen haar deel zijn, n.l. de volheid van Gods Geest, zodat zij zeer vruchtbaar zal worden.

Zo zal de Gemeente ook precies op tijd stromen van zegen ontvangen uit de hemel, daar waar nodig is. Er zal geen tekort zijn, geen gebrek aan enig geestelijk goed, maar al de krachten des hemels zullen werken en openbaar komen en geen geestelijke armoede zal er onder de Gemeente zijn.

Israël zal het aardse brood krijgen, maar de Gemeente zal volop van het hemelse verborgen Manna genieten, dat Jezus aan de overwinnaars belooft heeft. *“Wie overwint, Ik zal hem geven te eten van het verborgen manna”*.

Dit is het manna, het verheerlijkte Christus lichaam, de gouden kruik met manna in de Ark. Zo zal de Gemeente aan de Tafel des Heren mogen zitten, die in het Heiligdom staat. Wij kunnen hier wel een Tafel des Heren aanrichten, maar de zegen kunnen wij er toch niet over geven, want die moet van de Heer komen. Wat is de Tafel des Heren in deze dagen onder de kinderen Gods toch verschrikkelijk gebrekkig!

Het gaat niet om de wijn en het brood alleen, maar het gaat erom, dat de Here Jezus Zijn heerlijkheid aan ons kan mededelen, waar brood en wijn de symbolen van zijn. Daarom moet Paulus al in zijn dagen zeggen, dat er onder hen velen ziek zijn en voor hun tijd sterven, omdat zij de Tafel des Heren niet gebruikten, zoals het moest zijn. De kracht ontbrak en waarom?

Omdat zij die Tafel aten op een andere plaats, zoals ook wij in eigen kring of kerk, dus aards gezind zijn en niet op de plaats in de Hemelse Gewesten. Waar stond die Tafel? Hij stond in het Heiligdom en dat is in de Hemelse Gewesten. Als wij zo vergaderen in de kracht van God en van Jezus aan Zijn tafel en Hij Zijn volheid kan openbaren, dan zullen deze krachten gaan werken en niet eerder.

Arm is de Gemeente geworden, maar als wij onze armoede gaan beseffen en daarbij geloven, welke rijkdommen voor ons weggelegd zijn, mits wij op onze plaats komen, dan gaan wij weer ontvangen.

Israël heeft de vroege en spade regen nog niet, die het land zo vruchtbaar kan maken en moet nu nog met menselijke hulpbronnen werken, zoals de irrigatiewerken, wat nog veel meer moeilijkheden geeft met de omliggende landen door het aftappen van het Jordaan water. Israël komt echter daardoor niet op zijn knieën, want het land wordt niet vruchtbaar door irrigatie vanuit de Jordaan, maar als zij op hun plaats terugkomen, gaat de hemel weer voor hen open, die nu gesloten is, omdat zij steeds nog onder Gods toorn liggen.

Als de hemel weer voor hen open gaat, komen er plasregens van zegen en zal datzelfde land in een tijd van een ogenblik een heerlijk bloeiend paradijs worden. Daar kan men met alle irrigatiewerken en kunstmest niet tegen op! Zij zoeken het nog steeds verkeerd, zoals de Gemeente het ook verkeerd zoekt.

Want zij zoeken het in hun eigen middelen. Dat kunnen we zelf niet maken, maar God wil het geven, mits wij weer op onze plaats komen. Dan dalen plasregens neer, niet van water, maar stromen van de Geest uit het Heiligdom, waardoor alles zal gaan groeien en bloeien.

Laten we toch verstaan, wat werkelijk tot zegen kan worden en niet alleen voor ons, maar ook voor deze wereld. God heeft het beloofd aan Israël, als het werkelijk op zijn plaats zal zijn en zo zal het worden in het Duizendjarig Rijk. Dan zal er viermaal per jaar geogost worden en de maaier zal de oogster in de weg lopen.

En wat zal God kunnen doen, als de Gemeente op haar plaats komt en de hemelse krachten weer gaan werken? Want de hemelse zegen is verbonden met de Hemelse Gewesten.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchtiging en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

Toen Israël pas in zijn land was, is er eenmaal een spade regen geweest, die er vele eeuwen niet was geweest; daarin liet God even zien, dat Hij leeft en dat de spade regen er nog altijd is, maar daarna kwam hij niet meer, omdat Israël zich niet verootmoedigde.

Er was ook nog een andere zegen, zoals wij al gezien hebben, aan Israëls gehoorzaamheid verbonden; geen aardse vijand, geen aards volk en geen aardse macht kon voor hen blijven bestaan, al waren zij ook veel groter en machtiger, want God zou hun vijanden op de vlucht jagen, waardoor schrik en beving onder alle volken zou komen.

Maar waren zij ongehoorzaam, dan kreeg de vijand de overhand en bij blijvende ongehoorzaamheid, zouden de vijanden hen uit het land verdrijven en dat is dan ook gebeurd.

En de Gemeente? Wij hebben niet te worstelen tegen vlees en bloed. Onze plaats is in de Hemelse Gewesten en als wij op onze plaats blijven, zal geen macht van de duivel met zijn engelen en demonische machten, hoe groot ook, kunnen bestaan voor de Gemeente, want wij zullen altijd de overhand hebben en zullen zij voor ons moeten vluchten. Overal waar wij onze voeten zullen zetten, dat kunnen wij in bezit nemen.

Bij ongehoorzaamheid gaat het ons net als Israël, want dan sluit de hemel zich toe en de geestestromen drogen op, waardoor de vijanden de overhand krijgen en zullen demonen en boze machten Gods volk slaan met allerlei ziekten en pestilentiën en houden hen gebonden in ketenen van zonden.

Omdat Israël zich in de zonde verhard heeft, zijn zij in de diaspora gekomen en omdat de Gemeente het er niet veel beter afgebracht heeft, is zij ook in de diaspora gekomen. Israël is als aards orgaan naar haar roeping en in de lijn van haar roeping verstrooid onder de aardse volken, waar het geknecht en vervolgd en in ghetto's moet leven, in verdrukking en dikwijls in zeer ellendige toestanden.

Met de Gemeente is het niet anders, want door haar aardse gezindheid, haar afval, is ook zij in een diaspora terecht gekomen en heeft de vijand, die eerst voor de Gemeente niet kon bestaan, de overhand gekregen. Wat een gebonden zijn er onder het volk van God!

In welke diaspora zijn wij dan terecht gekomen? Wij zijn gekomen onder allerlei kringen en sekten, die meestal nog leringen hebben van demonen, die elkaar bestrijden en daardoor is er geen kracht, dan alleen maar ellende.

Israël zou verdrukking krijgen naar het brood, naar de aardse spijs en dikwijls moet Israël honger lijden in vervolgingen en heeft ze gebrek aan aardse goederen. Maar bij de Gemeente is er een tekort aan hemels voedsel, aan het levende water, aan de spijs te rechter tijd. Is er dan geen hoop meer? Goddank wel!

Israël is tot op deze dag nog altijd verhard, maar God heeft wel middelen om Israël te herstellen, want Zijn beloften falen niet en zijn onberouwelijk. God heeft de middelen om Israël te herstellen en zal dat doen ook en daar gebruikt Hij de aardse volken voor, want het is een aards orgaan.

De strijd met de aardse volken rondom hem, wordt steeds erger, maar iedere strijd brengt hem toch een stap nader tot het herstel. Het zijn de weeën; de eerste ervan was een worsteling in 1948, want zodra de staat Israël uitgeroepen was, verklaarden de Arabische landen de oorlog; maar God streed voor hen en zij kregen er een deel land bij. In 1967 kwam er weer een strijd en God gaf hen meer land en de stad Jeruzalem. Maar het einde is nog niet in zicht en er komt een nieuwe serie oorlogen in het Midden Oosten.

Elke keer zal Israël wel klappen te incasseren krijgen en verdrukking, totdat straks de grote inval van Rusland komt met zijn satellieten, waardoor Israël op z'n plaats komt, n.l. dat Israël weer terugkomt tot zijn verbond met God.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchtiging en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

Zo gaat het door totdat straks er een strijd zal ontbranden, die alle volken der wereld zal doen optrekken naar het Harmageddon, maar dat brengt het Koninkrijk Gods op aarde. Ziet u, hoe wonderbaar God is?

Er is nog iets; door de Grote Verdrukking door de aardse volkeren, door de antichrist als aards heerser, moet Israël tenslotte op haar plaats komen.

En de Gemeente? We weten dat de Gemeente nog voor Israël hersteld zal worden en dat moet, want eerst moet het Koninkrijk in de Hemelse Gewesten opgericht worden. Daartoe moet de Gemeente gehoorzaam worden aan de roepstem Gods, die Hij door Zijn dienstknechten als vissers laat verkondigen als bazuin stoten. Die vissers zijn diegenen, die zelf een boodschap rechtstreeks uit de hemel krijgen om te verkondigen door de kracht van de Heilige Geest.

Maar God laat ook jagers komen en dat zijn demonische machten in de valse leraren, die scheidingen moeten brengen en die daardoor bestaande kerken en kringen splitsen en overal puinhopen maken. Laat hen maar gaan!

Het is wel een droeve zaak, maar God wil dat uit die puinhopen het nieuwe gaat komen en God gebruikt daarvoor ook de antichristelijke geest, die op het ogenblik overal hard werkzaam is. Deze zullen met elkaar ook de Gemeente op haar plaats brengen en daarmee is de Heer bezig.

Daarom valt er zoveel in puin en wordt er zoveel verbroken, opdat het tenslotte gaat komen, door deze verbrokenheid heen, die het kruis in de kinderen Gods plant, tot de overwinning, die daarop zal volgen. Jezus overwon voor ons de satan, toen Hij aan het kruis hing en Hij stierf om door de dood tot het leven, tot de overwinning te komen!

We hebben nu het grote onderscheid gezien tussen Israël en de Gemeente, maar ook het wonderlijke verband tussen hen. Nu willen wij ons gaan bepalen bij de strijd in deze tijd, die de Gemeente en Israël moeten voeren.

Ook hebben we gezien, dat als Israël en de Gemeente gehoorzaam waren, dat de Heer dan voor hem streed en zij alleen krachtig waren in de Heer en in de sterkte van Zijn macht. Helaas heeft Israël dat tot op de dag van vandaag niet begrepen. Toen zij in 1948 bijna niets hadden, heeft God hen toch de overwinning gegeven, maar in de zesdaagse oorlog in 1967 hebben zij zich al op de borst geslagen, omdat zij zo'n goede luchtmacht en zo'n goed leger hadden.

Israël beschikt over atoomwapens en onder de antichrist zal er een afschrikwekkend wapen komen, dat vuur uit de hemel zal laten regenen op de vijanden. Dan heeft de hele wereld geen moed meer om tegen die man te vechten, want wie kan daar tegen op? Zo zal er een verderf over de wereld komen. Maar de ware kracht is alleen in God en wat leeft de wereld daar ver van af.

Eens zal het wedergeboren Israël het verstaan, maar hoe geldt dit toch ook nu voor de Gemeente. Zoals Israël, nadat God het verlost had uit Egypte en geplaatst had in het land, een strijd had te voeren tegen de heidense volken, die de maat der zonde hadden volgemaakt en die daarom uitgeroeid moesten worden, zo heeft God de Gemeente gezet in de Hemelse Gewesten, ons erfdeel, dat ook bezet gebied is door satan met zijn gevallen engelen en boze geesten, die daaruit verdreven moeten worden.

Dat is juist de taak van de Gemeente om die uit te roeien, zoals Israël die volken moest uitroeien; en zeven is het getal van de totaliteit. Zo moet de Gemeente de totale macht van satan neerwerpen uit de Hemelse Gewesten en dat zelf in bezit nemen, opdat zo het Koninkrijk Gods ook gaat doorbreken naar deze aarde onder Israël en de volken.

Dit kan pas plaats vinden, als de Gemeente straks is opgenomen in heerlijkheid en op haar plaats gekomen is. Dan lezen wij kort daarop, dat satan eruit geworpen wordt, waarna hij nog een korte tijd op aarde is, om dan gevangen gezet te worden.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchtiging en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

Zoals Israël een aardse strijd te voeren had tegen vlees en bloed, zo heeft de Gemeente ook een strijd te voeren, maar niet minder hevig, tegen de geestelijke machten en krachten.

Maar daartoe zijn wij in onszelf totaal onbekwaam en machteloos en daarom heeft God ons in de Heer een volle geestelijke wapenrusting gegeven, waardoor wij stand kunnen houden. Dat zegt vers 11: *“Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels”*.

En vers 13 gaat verder: *“Neemt daarom de wapenrusting Gods (God heeft die gegeven, maar wij moeten die nemen), om weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden”*.

Het wil dus zeggen, dat wij de Hemelse Gewesten, die God ons gegeven heeft, ook in bezit moeten nemen, om satans macht te onttronen.

Nu willen wij nog iets zien van een andere tegenstelling en onderscheid tussen Israël en de Gemeente.

Als door Mozes, als middelaar van het Oude Verbond en als de gezalfde van God gezonden dienstknecht, de verlossing heeft aangebracht, door het bloed van het aardse lam, dan zien wij direct de strijd ontbranden met die aardse volken.

Dat was bij het Oude Verbond; maar als de Middelaar van het Nieuwe Verbond gaat optreden om Zijn volk te gaan verlossen met Zijn eigen bloed om hen te brengen in de Hemelse Gewesten, gaan deze zelfde krachten gebeuren, maar nu, opdat de macht van satan aangegrepen en neergeworpen wordt.

Onder Mozes de tekenen en wonderen om de aardse vijand murw te maken, maar als Jezus Christus voor Zijn volk gaat optreden, zien wij, hoe de machten der hel gaan sidderen. Wij lezen dit in Luc. 10:17-20. *“En de [tweeën]zeventig zijn teruggekeerd met blijdschap en zeiden: Here, ook de boze geesten onderwerpen zich aan ons in Uw Naam. En Hij zeide tot hen: Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen.*

Verstaat u dit? Dat gebeurde onder Mozes nog niet, maar toen Jezus ging optreden, gaf Hij de Zijnen volmacht in Zijn persoon, in Zijn naam; en zij verblijden zich, omdat de boze geesten zich in Jezus Naam aan hen onderwierpen. Dan zegt de Here Jezus, dat Hij reeds de satan uit de hemel ziet vallen en dat wil zeggen, dat deze totaal onttroond zal worden, en dat is het einde. Jezus ziet hier vooruit, want nog is satan daar in de Hemelse Gewesten, maar de Heer zag reeds, wat er gebeuren zou.

Vers 19 gaat verder: *Zie, Ik heb u macht gegeven”, dat is een volmacht, maar niet om volken te onderwerpen, zoals Israël, maar: “Ik heb u macht gegeven om op slangen en schorpioenen te treden en tegen de gehele legermacht van de vijand; en niets zal u enig kwaad doen. Evenwel, verheugt u niet hierover, dat de geesten zich aan u onderwerpen, maar verheugt u, dat uw namen staan opgetekend in de hemelen”*.

Wat bedoelt Jezus met: *“Ik heb u macht gegeven op slangen en schorpioenen te treden”*? Slangen zijn gevallen engelen en schorpioenen zijn demonen. Er is een duidelijk onderscheid in de Schrift tussen gevallen engelen en demonen.

Wat de Here Jezus vooruit zag, moet ook Paulus neerschrijven aan het einde van de Romeinen brief, dat dit gebeuren zou in Rom. 16:20. *“De God nu des vredes zal weldra de satan onder uw voeten vertreden “*.

Zoals God weldra alle wereldmachten onder de voeten van Israël zal zetten, maar dan moet het eerst op zijn plaats zijn gekomen als wedergeboren natie; zo zal de Gemeente, als zij haar plaats ingenomen heeft, de satan onder haar voeten vertreden. Want dat is haar opgave en om dat te doen in Zijn Naam.

Bijbelstudie Centrum: seminar over
**Het onderscheid en tegenstelling van Israël en de Gemeente
hun beider verschillende zegen, hun beider tuchtiging en straf,
hun beider afval en hun beider volledig herstel van God in deze laatste tijd.**

Het gaat er nu om, dat wij onze positie bewust worden en laten we niet langer de fout maken, die ook Israël nog steeds maakt, n.l. door voor zichzelf een wapenrusting te kiezen en er toe over te gaan om voor zich een atoombom te maken, in plaats van in de wapenrusting van hun God te gaan staan, zoals Jozua het zegt in o.a. Joz. 1:7. *“Alleen, wees zeer sterk en moedig en handel nauwgezet overeenkomstig de gehele wet”*.

Terwijl Paulus zegt voor de Gemeente: *“Voorts wees krachtig in de Here, en in de sterkte Zijner macht”*.

Het is met de Gemeente net zo gegaan als met Israël. God heeft Israël in Zijn liefde en geduld richters, profeten en hervormers gezonden, maar het kwam nooit tot een volledige afkering van al het verkeerde.

Zo is het ook met de Gemeente gegaan. Men heeft zich maar gedeeltelijk bekeerd, een gedeeltelijke hervorming en die werkte niet volledig door. In de tijd van Luther kwam het tot de eerste stappen, maar men strandde. Maar prijst God, want Hij blijft getrouw!

Zoals de Heer klaar komt met Israël, zo zal de Heer ook in deze dagen klaar komen met Zijn Gemeente. Daar weet de Heer ook de middelen wel voor te vinden en daarom ben ik toch verheugd om wat Hij gaat doen, want Zijn plannen falen niet.

Gods beloften en gaven zijn onberouwelijk. Het is Zijn plan en al is Israël nog zo hardnekkig, toch komt het tenslotte op zijn plaats als een wedergeboren volk, dat uit een hart God zal dienen en nooit meer zal afwijken. Zo zal de Heer ook met de Gemeente klaarkomen en daar is God nu mee bezig.

Daarom zullen wij in de komende tijd nieuwe dingen beleven gaan, want de krachten der hemelen zullen inderdaad bewogen worden. Satan weet, dat al zijn misleiding, waarmee hij de Gemeente tot op dit ogenblik verblindt, toch tevergeefs zijn zal, want de Heer kent de Zijnen en zal de Zijnen ook op Zijn plaats brengen.

Wij weten dat Israël pas zijn volle aardse heerlijkheid zal verkrijgen, onder de heerschappij van zijn Koning Jezus Christus. De Gemeente zal pas haar volle heerlijkheid bezitten, als zij straks met haar Heer verenigd zal zijn in de Hemelse Gewesten. Maar tevoren zullen de hemelse krachten gaan werken, opdat wij in die plaats reeds in de Geest en in het geloof gaan innemen en die wapenrusting gaan aantrekken voor de laatste ronde.

De Heer Zegene u.

Amen.